

موضوع:

مراقبت های بیمار CP

تهیه و تنظیم:

واحد آموزش

مرکز آموزشی درمانی بو علی سینا

تابستان ۱۴۰۳

محیط بی خطر:

ایجاد محیط امن و بی خطر از مهم ترین موارد در مراقبت از کودک مبتلا به فلج مغزی می باشد. انتخاب و قرار گیری اسباب بازی ها و وسایل منزل بی خطر و توجه به کف زمین جهت جلوگیری از زمین خوردن کودک و استفاده از نرده تخت برای کودکان بسیار حائز اهمیت می باشد.

مراقبت از پوست:

کودکان مبتلا به فلج مغزی در معرض ابتلا به بیماری های پوستی عفونی و غیرعفونی قرار دارند. پوست کودک باید به طور منظم زیر نظر گرفته شده و برای به حداقل رساندن فشار وارده به بخش های مختلف بدن و به دنبال آن زخم های فشاری اقدامات پیشگیرانه لازم انجام گیرد

به آنها انرژی مثبت بدهید:

نقاط قوت کودکان فلج مغزی را مورد توجه قرار دهید اطمینان حاصل کنید که آنها به عشق و پشتیبانی شما اعتماد دارند. کودکان فلج مغزی بسیار تحت تاثیر افکار و رفتار والدین خود هستند روحیات مثبت شما میتواند انرژی آنها را دوچندان کند.

فعالیت های خودمراقبتی:

به دلیل عدم کنترل و ناهماهنگی عضلات، ممکن است کودک مبتلا به فلج مغزی نتواند کارهایی مانند رعایت بهداشت، حمام کردن، بهداشت دهان، دستشویی کردن، نظافت یا عوض کردن لباس را انجام دهد. استفاده از وسایل کمکی مانند صندلی حمام، مسواک مخصوص و لباس سازگار می تواند کمک کننده باشد. یادگیری مهارت های خودمراقبتی اعتماد به نفس کودک را بالا می برد.

نیازهای غذایی:

کودکان مبتلا به فلج مغزی در رژیم غذایی خود به کالری و فیبر بالا نیاز دارند. افراد مبتلا به فلج مغزی ممکن است به دلیل کنترل ضعیف بر عضلات دهان یا زبان خود با مشکلات تغذیه ای مواجه شوند. باید جویدن و حرکات دهان کودک را کنترل شود تا غذا خوردن راحت تر و بی خطر انجام شود.

ارتباط:

برای کودکانی که قادر به برقراری ارتباط کلامی نیستند، با استفاده از روش های جایگزین مانند زبان اشاره، فلش کارت، تخته ارتباطی، کامپیوتر یا نشانه های غیر کلامی مانند حالات چهره یا ژست ها کار شود تا مهارت های ارتباطی کودک تقویت شود.

بیماری CP چیست ؟

فلج مغزی یا بیماری Cerebral palsy به مجموعه اختلالاتی اطلاق می شود که حرکت عضلات و هماهنگی بین ماهیچه ها را تحت الشعاع قرار میدهد. شایع ترین علت ناتوانی حرکتی در بین کودکان، بیماری فلج مغزی است .

فلج مغزی با حروف اختصاصی CP نمایش داده می شود، این دو واژه متشکل از دو واژه انگلیسی، Cerebral به معنای “مغزی” و Palsy به معنی “ضعف یا مشکل در حرکت دادن بدن” می باشد.

در بیماری فلج مغزی ، عملکرد های مرتبط با مهارت های حرکتی و عضلات بدن مانند تنفس، کنترل مثانه و شکم تحت اثر واقع می شوند.

انتقال بیماری:

انتقال این بیماری به صورت فرد به فرد و از طریق تماس مخاط دهان با ترشحات تنفسی فرد بیمار یا تماس با مایع داخل وزیکول و تاول فرد بیمار است. بیمار مبتلا می تواند ویروس را به مدت ۶ هفته یا بیشتر از طریق مدفوع دفع کند، ولی انتقال ویروس از طریق ترشحات تنفسی حدوداً تا یک ماه پس از ابتلا بطول می انجامد. کودک مبتلا حدود ۷ روز ناقل این بیماری می باشد.

فیزیوتراپی:

معمولاً فیزیوتراپی فلج مغزی اولین و مهم ترین گام به سویی درمان کودکان فلج مغزی می باشد. این روش درمان معمولاً در سنین کودکی آغاز می شود نوع فیزیوتراپی مورد استفاده قرار گرفته شده برای کودک به حالات حرکتی، مشکلات و نشانه های دیگری که همزمان با فلج مغزی فرد را تحت تأثیر قرار داده اند بستگی دارد. فیزیوتراپی فلج مغزی می تواند باعث بهبود در موارد زیر شود:

- ✓ قدرت و توان
- ✓ تحرک و تعادل
- ✓ حالت بدن
- ✓ انعطاف پذیری

کاردرمانی:

کار درمانگرها به وسیله ی آزمایش مهارت های حرکتی، ادراکی و مهارت های حرکتی دهانی کودک، نیازهای وی را ارزیابی می کنند. درمانگر با مشاهده اینکه چگونه کودک به حرکات و لمس کردن پاسخ می دهد، می تواند یک برنامه درمانی را تعیین کند.

گفتاردرمانی:

گفتار درمانان می توانند مشکلات گفتاری را تشخیص داده و به بهبود مهارت های زبان کمک کنند. همچنین آن ها می توانند در مهارت های مختلف دیگر مثل نفس کشیدن و خوردن کمک کنند زیرا این موارد عضلات دهان و صورت را درگیر می کنند.

گفتار درمانی کودکان فلج مغزی همچنین باعث رفع موانعی می شود که توانایی خوردن کودک را تحت تأثیر قرار می دهند. تمرینات حرکتی دهانی می تواند به طور مؤثر توانایی جویدن و قورت دادن غذا را بهبود بخشد.

